

sten von Daçârṇa MBh. 3, 2707. — γ) eines Gandharva R. 6, 92, 70. MĀRK. P. 109, 55. — δ) eines Hirten im Gefolge Kṛṣṇa's Verz. d. Oxf. H. 24, a, N. 1. 23, a, 4. WILSON, Sel. Works 1, 175. — ε) eines armen Brahmanen, den Kṛṣṇa reich machte, BRAHMAVAIV.-P., KṚṢṆA-ĠANMAKH. 112 nach ÇKDā. — ζ) eines Kranzwinders (vgl. 4. दामन्) BHĀG. P. 10, 41, 43. — η) eines Fürsten KULL. zu M. 8, 110. fehlerhaft für सुदाम्. — θ) des Elephanten Indra's TAİK. 1, 1, 62. — ι) eines Berges H. a. n. MED. (nicht Berg überh., wie ÇKDā. und WILSON angeben). MBh. 2, 1020 (könnte auch N. pr. eines Fürsten sein). R. 2, 68, 18. Schol. zu P. 4, 3, 112. fg. — κ) eines Flusses PAÑĀV. Bā. 22, 18, 1. — Vgl. सौदामनी.

सुदामन् 1) m. N. pr. eines Rathgebers des Ġanaka R. 1, 70, 10. — 2) n. eine best. mythische Waffe R. 1, 29, 19. सुदारुण ed. Bomb.

सुदामिनी f. N. pr. der Gattin Çamika's BHĀG. P. 9, 24, 43.

1. सुदाय m. Hochzeitgeschenk H. 520.

2. सुदाय adj. ein schönes Hochzeitgeschenk gebend: ०संबन्धिभ्यो लब्धं सौदायिकम् DĪJABH. 124, 2 v. u.

1. सुदारु n. gutes Holz Spr. (II) 4626.

2. सुदारु 1) adj. gutes Holz liefernd. — 2) m. N. pr. eines Berges, = पारियात्रिक H. 1031.

सुदारुण adj. (f. स्त्री) sehr streng, — heftig, überaus schrecklich: तपम् MBh. 5, 7359. उत्पाता: 16, 54. युद्ध MĀRK. P. 104, 13. अनावृष्टि R. 1, 8, 12. अस्त्र R. ed. Bomb. 1, 27, 19 (oder n. als N. einer best. mythischen Waffe). n. etwas Schreckliches HARIV. 5892.

सुदारुमूल m. Alhagi Maurorum Tournef. RĪĠĀN. 4, 44.

सुदौखन् adj. P. 3, 2, 74. Schol. gern —, reichlich gebend RV. 1, 76, 3.

सुदौस (सुदाम् Padap.) 1) adj. ein treuer Verehrer (der Götter) RV. 1, 47, 6. कर्मैः सप्तः सुदामे अन्वापयः 5, 53, 2. रातकव्याय दापुषे सुदामे 7, 19, 6. 20, 2. 33, 3. 60, 8. — 2) m. N. pr. eines berühmten Fürsten der Tṛtsu, Sohnes des Divodāsa mit dem patron. Paigāvana Nīa. 2, 24. RV. 1, 63, 7. 112, 19. विश्वामित्रो यदवक्तुसुदामम् 3, 53, 9. अथ रापे प्र मुञ्चता सुदामः 11. 7, 18, 5. fgg. 25, 3. 32, 10. 33, 3. 64, 3. 83, 1. fgg. Arr. Bā. 7, 34. ÇĀṆKH. Çā. 16, 41, 1. 4. GORR. 1, 9, 10. M. 7, 41, wo mit mehreren Hdschr. सुदा: वैजवनश्चैव zu lesen ist. — Die gangbare Etymologie ist nach Nīa. 2, 24 = कल्याणदान; nach unserer Ansicht könnte दाम् = दाप् sein.

सुदाम m. N. pr. 1) pl. eines Volkes R. GORR. 2, 70, 18. v. l. सुदाम und सुदामन्. — 2) eines Fürsten: सुदामस्य तीर्थम् BHĀG. P. 3, 1, 22. eines Grosssohnes des Rūpārṇa HARIV. 816. eines Sohnes des Sarvakāma VP. 4, 4, 19. BHĀG. P. 9, 9, 18. des Kjavana 22, 1. VP. 4, 19, 18. des Bṛhadratha BHĀG. P. 9, 22, 41. Vaters von Mitrasaha Verz. d. Oxf. H. 10, a, 11. Ueber die wahrscheinliche Identität von सुदाम und सुदाम् s. MUIR, ST. 1, 119. fgg. — Vgl. सौदाम.

सुदास्तर compar. zu सुदाम् 1): अर्प्यो दिवो नपाता सुदास्तराय RV. 1, 184, 1. भूर्नि चिदप्यः सुदास्तराय reichlich (gebet) dem der getreuer ist als der Unfromme 185, 9.

सुदिति adj. in einer Formel (mit Anklang an अदिति): सुदितिरस्यादित्येभ्यस्त्वादित्यां सिन्धु VĀIT. 22.

सुदिन 1) adj. (f. स्त्री) hell, klar (nur von Tag und Morgen); übertra-

gen heiter, ungetrübt RV. 7, 11, 2. अहो यदिन्द्र सुदिना व्युच्छान् 30, 3. रेवडच्छु सुदिना उषातः 1, 124, 9. 7, 90, 4. उभे अहनी सुदिने विवस्वतः 10, 39, 12. — 2) n. a) klarer Himmel, serenum, ein klarer Tag: gute Zeit NAIGH. 3, 6 (= सुख). सूरिभ्यः सुदिना व्युच्छान् RV. 7, 18, 21. सुदिनेष-क्राम् 4, 37, 1. सूषाद्यै मे सुदिने च मे VS. 18, 6. अशस्तिमेषु सुदिने बाधमानः AV. 17, 1, 17. सुडघा पृम्भिः सुदिना (acc.) मरुद्भ्यः 5, 60, 5. MBh. 3, 812. 12, 3705 (pl.). चित्रं सुदिनं तदभूदिनम् KATHĀS. 110, 84. Spr. (II) 2366 (pl.). RĪĠĀ-TAR. 3, 247. BRAHMAVAIV.-P., ÇRĪKṚṢṆAĠANMAKH. 43 nach ÇKDā. — b) N. pr. eines Tīrtha (neben अहम्) MBh. 3, 6070. — दिन hat in diesem comp. wohl die Bed. licht; दिन kommt im RV. sonst nur noch in मध्यदिन vor. — Vgl. दुदिन.

सुदिनता f. nom. abstr. von सुदिन ein klarer Tag: दुदिनं सुदिनतां याति Spr. (II) 1067.

सुदिनत्वं (wie eben) n. serenitas, ubertr. Glückszeit: अक्राम् RV. 2, 21, 6. 3, 8, 5. 23, 4. 7, 88, 4. 10, 70, 1.

सुदिनाय् (wie eben), ०यते sich aufklären, heiter werden P. 3, 1, 17. VĀIT. 2.

सुदिनार्ह (सुदिन + अर्ह = अहन् Tag) n. ein heiterer Tag P. 2, 4, 29. VĀIT. 2. Schol. zu P. 5, 4, 90. AK. 3, 6, 2, 29.

सुदिव् adj. schön leuchtend: Agni RV. 10, 3, 5.

सुदिर्व n. ein schöner Tag AV. 19, 8, 3. nach P. 5, 4, 120 ein adj. comp. = शोभनं दिवास्प Schol.

सुदिवस n. ein schöner, heiterer Tag Spr. (II) 2034. 5889.

सुदिवातपिड (6. सु-दिवा + तपि) m. N. pr. eines Rshi MBh. 12, 8900.

सुदिक् adj. wohl geglättet, blank, scharf: Zähne VĀIT. 10; vgl. अमि-दिग् AV. 5, 18, 8, das wohl ebenso zu fassen ist.

1. सुदीर्ति f. schönes —, helles Flammen: सुदीती दिदीहि RV. 7, 1, 24. instr. pl. 5, 8, 4. 23, 2. 64, 5. 6, 48, 3.

2. सुदीर्ति 1) adj. flammend, glänzend: Agni RV. 3, 2, 13. 17, 4. 27, 10. नद्यः 5, 46, 6. कवयः 1, 159, 4. 8, 20, 2. 86, 12. — 2) m. N. pr. eines Mannes RV. 8, 60, 14. mit dem patron. Āṅgīrasa Liedverfasser von RV. 8, 60 RV. ANUKR. — 8, 60, 14 und 86, 12 könnte सुवीति gestanden haben.

सुदीर्दिति adj. = 2. सुदीति. Agni RV. 3, 9, 1. 8, 19, 4.

सुदीर्घ 1) adj. sehr lang (im Raum und in der Zeit): परिघार्गल KATHĀS. 18, 286. सुदीर्घेणापि कालेन VJAYABHĀT. im ÇKDā. ०काले Spr. (II) 7100. — 2) f. स्त्री eine Gurkenart (चीनाकर्कटी) RĪĠĀN. im ÇKDā. सुदीर्घराजीव-फला in unseren Hdschr.

सुदीर्घर्मा (von सु० + घर्म) f. eine best. Pflanze, = असनपर्णी ÇAB-DAK. im ÇKDā.

सुदीर्घफलिका (von सु० + फल) f. eine Art Solanum RATNAM. im ÇKDā.

सुदीर्घराजीवफला f. eine Gurkenart RĪĠĀN. 7, 216; vgl. सुदीर्घा und राजिफला.

सुडःख 1) adj. (f. स्त्री) sehr beschwerlich: मार्ग R. 2, 28, 10. प्रव्रज्या MBh. 5, 6029. überaus schwierig: पुरुषज्ञान Spr. (II) 7103. mit infin. सुडःखा खलु कार्याणां गतिर्विज्ञानमुत्ततः MBh. 4, 884. — 2) n. ein grosses Leid, pl. Spr. (II) 4766. — 3) ०म् adv. unter Beschwerden, sehr unbehaglich: अवसं तपि सु० MBh. 3, 2842. sehr schmerzvoll: मात्रा सकाम्यर्दसि मां (मा